

Naised ja vaesus Euroopa Liidus

**Euroopa Parlamendi resolutsioon naiste ja vaesuse kohta Euroopa Liidus
(2004/2217(INI))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsioone A/RES/46/121 ja A/RES/47/134, A/RES/49/179 inimõiguste ja äärmise vaesuse kohta, A/RES/47/196 ülemaailmse vaesuse likvideerimisele pühendatud päeva kohta ja A/RES/50/107/ ülemaailmse vaesuse likvideerimisele pühendatud aasta tähistamise kohta ning ÜRO üleskutset esimese vaesuse likvideerimise kümnendi väljakuulutamise kohta;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 10. detsembri 1948 resolutsiooniga 217 A (III) vastu võetud inimõiguste ülddeklaratsiooni;
- võttes arvesse ÜRO Majandus- ja Sotsiaalnõukogu dokumente E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15 inimõiguste ja äärmise vaesuse kohta ja E/CN.4/1996/25 arenguõiguse kohta ja E/CN.4/SUB.2/RES/1996/25 majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste kasutamise kohta;
- võttes arvesse 1995. aastal toimunud neljanda ülemaailmse naisteteemalise konverentsi raportit ja Pekingi platvormi tegevusprogrammi;
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu selleteemalisi töid ja eriti muudetud Euroopa sotsiaalharta;
- võttes arvesse oma 4. oktoobri 2001. aasta resolutsiooni ÜRO ülemaailmse vaesusevastase võitluse päeva kohta¹;
- võttes arvesse oma 24. veebruari 1994. aasta resolutsiooni Euroopa naiste vaesuse kohta²;
- võttes arvesse ühenduse õigustikku naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse kohta;
- võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 136, artikli 137 lõiget 1 ja artikli 141 lõiget 3 ning eriti artikli 137 lõike 1 punkti j sotsiaalse tõrjutuse tõkestamise kohta;
- võttes arvesse 7., 8. ja 9. detsembri 2000. aasta Nice'i Euroopa Ülemkogu eesistuja lõppjäreldusi, mille I lisas kutsutakse üles "tagama sotsiaalkaitse süsteemidega antavate minimaalsete vahendite 1992. aasta soovitude täitmise järelkontrolli", ning 19. ja 20. juuni 2000. aasta Santa Maria da Feira Euroopa Ülemkogu eesistuja lõppjäreldusi, eriti kokkulepet töötada välja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise ja vaesuse vähendamise ühtsed näitajad;

¹ EÜT C 87 E, 11.4.2002, lk. 253.

² EÜT C 77, 14.3.1994, lk 43.

- võttes arvesse nõukogu 27. juuli 1992. aasta soovitus 92/442/EMÜ sotsiaalkaitse eesmärkide ja poliitika lähenemise kohta¹;
  - võttes arvesse sotsiaalkaitsekomitee raportit vaesuse ja sotsiaalse hõlvamise näitajate kohta (oktoober 2000);
  - võttes arvesse riikliku tegevuskava “Võitlus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega”, 25. november 2002 (SOC 508), teise vooru muudetud ühiseid eesmärke ja ka komisjoni ühisaruande projekti sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse hõlvamise kohta (KOM(2005)0014);
  - võttes arvesse oma 14. mai 2002. aasta õigusloomega seotud resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus tulu ja elutingimusi käsitleva ühenduse statistika kohta (EU-SILC);²
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
  - võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit (A6-0273/2005),
- A. arvestades, et ülemaailmse vaesusevastase võitluse päeva (17. oktoober) juhtmõte on: “Kui inimesed on mõistetud elama viletsuses, rikutakse inimõigusi. Ühinemine nende jaluleseadmise nimel on püha kohustus.”;
- B. arvestades, et on tähtis aidata kaasa uue Euroopa saabumisele, mida iseloomustab kultuuride ja maailmavaadete loov koosseksisteerimine ning täielik austus erinevuste vastu, kus vastutustundliku vabaduse idee ei piirdu kapitali vaba liikumisega ning kodanikud rakendavad oma võimeid ühiskondlikust seisundist sõltumatult, et tuua üldise hüve nimel esile iga kodaniku loovus ja kaitsta väärikust nii idas kui ka läänes;
- C. arvestades, et 17 liikmesriigis on ülima vaesuse oht naiste hulgas oluliselt suurem kui meeste hulgas;
- D. arvestades, et on olemas vaesuse ja marginaliseerumise uued vormid, millele vastamiseks tuleb puuduses elavate inimeste aitamiseks võtta konkreetsed uuenduslikud meetmed;
- E. arvestades, et mida pikem on eriti väikese sissetulekuga vaesuses elatud aeg, seda suurem on puuduse kannatamise ja sotsiaalse tõrjutuse oht; seepärast ei tohiks vaesusega võitlemise meetmed olla suunatud mitte ainult äärmises majanduslikus puuduses elavate inimeste aitamisele, vaid nende abil tuleks püüda ära hoida kodanike äärmisse vaesusse ja sotsiaalsesse puudusesse langemise põhjuseid ja nende vastu viivitamata võidelda;
- F. arvestades – kuna Pekingi tegevuskava ja Lissaboni strateegia on omavahel selgelt seotud –, et Pekingi ja Lissaboni strateegiate üldiste eesmärkide saavutamine on võimalik Euroopa tööjõu tootmispotentsiaali ärakasutamise kaudu;

¹ EÜT L 245, 26.8.1992, lk 49.

² ELT C 180 E, 31.7.2003, lk 68.

- G. arvestades, et vaesuse väljajuurimisele ja Lissaboni strateegia sotsiaalsetele aspektidele on pööratud vähem tähelepanu kui hindade stabiilsusele, kulutuste vähendamisele ja eelarvedefitsiidile;
- H. arvestades, et liikmesriikides on äärmises vaesuses elavate laste ja noorte osakaal suurem kui muude hinnatud rühmade keskmine ning et vaesus puudutab eelkõige naisi;
- I. arvestades, et kuigi globaliseerumine ja arvutite kasutuselevõtt on andnud mõnedele naistele rohkem majanduslikke võimalusi ja iseseisvust, on paljud teised naised riikidevahelise ja riigisisese ebavõrdsuse tõttu sellest protsessist kõrvale jäänud ega ole sellest kasu saanud;
- J. arvestades, et vaesus on tihti seotud rassilise diskrimineerimise ja sellega seotud sallimatusega, mis omakorda süvendavad naiste ja vähemuste vaesust, marginaalsust ning sotsiaalset ja majanduslikku tõrjutust;
- K. arvestades, et tööhõive iseenesest ei ole piisavaks kaitseks äärmise vaesuse vastu – põhiliselt ametialase soolise eraldamise tulemusel töötab madalalt tasustatud töökohtadel rohkem naisi kui mehi, samas kui ka ainult sotsiaalkindlustushüvitised ei paku mingit kaitset äärmise vaesuse vastu;
- L. arvestades, et Euroopas on meeste ja naiste palgaerinevused keskmiselt 16% ja 33% vahel ning tegelikku edasiminekut 30 aastat tagasi nõukogu direktiiviga 75/117/EMÜ¹ (meeste ja naiste võrdse tasustamise kohta) vastu võetud võrdse töö eest võrdse tasustamise põhimõtte ellurakendamises ei ole saavutatud; meenutades, et võrreldes 6,6% meestega töötab 30% naistest ELis osalise tööajaga, selle sundvaliku põhjuseks on tihti sobiva hinnaga lasteasutuste puudus;
- M. arvestades, et majapidamised, kus perekonnapeaks on naine, teenivad 9–26% vähem kui majapidamised, kus perekonnapeaks on mees. Kõige suurem on vahe Ühendkuningriigis (26%), millele järgnevad Rootsi (14%), Prantsusmaa (12%), Madalmaad (11%), Saksamaa (10%) ja Itaalia (9%);
- N. arvestades, et kuigi töötamine on perekondadele ja vaesuses elavatele üksikisikutele nii elatusallikas kui ka sotsiaalse lõimumise vahend, kuna peale rahalise sissetuleku aitab see inimesel ka ühiskonnas tervikuna osaleda ja oma isiksust arendada; arvestades, et sellest ei piisa kodanikuks kujunemiseks;
- O. arvestades, et vaesuse ja äärmise puuduse oht ähvardab ka üle 65aastaseid inimesi, kellest kaks kolmandikku Euroopas on naised; arvestades, et kindlustus- ja pensionisüsteemide nõrkus mõjutab eelkõige tööturul nõrgimas olukorras olevaid inimesi, näiteks naisi, kes töötavad vähem aastaid ning kellele makstakse vähem palka kui meestele või kes töötavad isegi tasuta;
- P. arvestades, et ühe vanemaga perekondade arv on viimastel aastatel kasvanud, kusjuures selliste perede liikmetel on suurem oht vaesusse sattuda; arvestades, et lisaks sellele on

---

¹ EÜT L 45, 19.2.1975, lk 19.

85% ühe vanemaga majapidamiste eesotsas naine, mis omakorda rõhutab naiste ebasoodsat olukorda vaesusse sattumise suhtes;

- Q. arvestades, et naiste vaesuse väljajuurimine ei ole võimalik, kaalumata meeste rolli avatud koordineerimismeetodis ning riiklikes tööhõivet ja sotsiaalset hõlvamist puudutavates plaanides;
- R. arvestades, et perevägivald naiste vastu halvendab nende vaimset tervist, muudab nad sotsiaalselt isoleerituks ja vähendab nende töövõimust, mis omakorda halvendab nende olukorda töökohal; arvestades, et suur osa kodututest naistest on lahkunud kodust nende vastu suunatud vägivalda tõttu ja on jõudnud äärmise sotsiaalse puuduse ja vaesuse piirile;
- S. arvestades, et etnilistest või usulistest vähemustest pärit naised kannatavad oma soo ja usutunnistuse tõttu kahekordse diskrimineerimise all, mis väga tihti takistab neid töökohta leidmast; arvestades, et selle tulemusel elavad need naised tihti oma abikaasade ülalpidamisel äärmises vaesuses või on sunnitud ebaseaduslikult töötama julmades tingimustes ilma sotsiaalsete garantiideta,

Näitajad ja metodoloogia

- 1. rõhutab, et vaesust ja sotsiaalset tõrjutust ei ole võimalik tajuda üksnes majandustermineid puudutavate numbrite abil, vaid ühtlasi ka inimõiguste kontekstis;
- 2. juhib tähelepanu, et vaesus väljendub paljudes vormides, sealhulgas pidevate elatusvahendite tagamiseks piisava sissetuleku ja tootmisvahendite puudumise, nälja ja alatoitumuse, halva tervise, haridusele ja muudele põhiteenustele piiratud või olematu juurdepääsu, suureneva haigustesse suremuse, kodutuse ja ebapiisava eluaseme, ebaturvalise keskkonna ning sotsiaalse diskrimineerimise ja kõrvaletõrjutuse näol; juhib selles kontekstis tähelepanu, et seda iseloomustab ka otsustamisprotsessis ning ühiskondlikus, sotsiaalses ja kultuurilises elus mitteosalemine;
- 3. viitab Barcelona Euroopa Ülemkogu eesistuja lõppjäreldestele, millega liikmesriigid võtsid kohustuse kõrvaldada naiste tööturul osalemise takistused ja viia 2010. aastaks sisse lapsetoetus vähemalt 90%-le lastest alates kolmandast eluaastast ja kooliealistest lastest; rõhutab siiski, et nende eesmärkide saavutamiseks tuleb kohalikel, piirkondlikel või riiklikel võimudel suurendada oma rahalist panust kvaliteetsete lasteteenuste ja taskukohaste hindade võimaldamise ja/või toimimise;
- 4. avaldab rahulolu eesistujamaa Luksemburgi algatuste üle, mis puudutavad soospetsiifiliste näitajate väljaarendamist, ja kutsub järgmist eesistujamaad Ühendkuningriiki üles seda tööd jätkama;
- 5. rõhutab, et äärmise vaesuse olukorrad soodustavad naistega kaubitsemist, prostitutsiooni, vägivalda ja kõikvõimalikku ärakasutamist üldisemalt; palub, et need vaesuse tagajärjed kajastuksid ka avatud koordineerimismeetodis ja sotsiaalpoliitika tegevuskavas;
- 6. tunnistab, et vaesuse ja ülima vaesuse (eriti kestva vaesuse) väljajuurimiseks ei piisa vaid kapitali ja varade vabast liikumisest ning et see jätab inimesed võimalustest ilma

ega lase neil täielikult osa võtta ühiskondlikust elust, iseäranis seetõttu, et vaesus muudab inimesed oma ümbruse suhtes ükskõikseks;

7. palub komisjonil ja nõukogul võtta viivitamatult vastu algatusi mitteametliku majandussektori tunnustamiseks ja kvantifitseerida "elulise majanduse" väärtus vastavalt soospetsiifilisele lähenemisele;
8. palub seepärast Eurostatil ja liikmesriikide statistikaametitel tihedas koostöös elanikkonna nende esindajatega, kellel on vaesuses elamise kogemus, arendada välja eri sugudele mõeldud metodoloogia ja näitajad, et mõõta vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse mõju nii naistele kui ka meestele;
9. soovitab, et soolise statistika alusel korraldataks uurimus, milles hinnataks uute liikmesriikide majanduslike ja sotsiaalsete reformide mõju meeste ja naiste võrdõiguslikkuse tegelikule olukorrale;
10. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles koguma andmeid rahvusvähemuste hulka kuuluvate naiste kohta, kellel ei ole sotsiaalseid tagatise ega õigust pensionile, ning aitama neid sujuvalt tööturule sulanduda;

Koostöö kõige vaesemate naistega

11. avaldab kahetsust, et hoolimata poliitilisest tahtest võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega ühenduse strateegiate abil, eriti Lissaboni strateegia ja sotsiaalpoliitika tegevuskava abil, ei ole EL piisavalt puudutanud vaesuse feminiseerumise teemat;
12. palub, et kõigil otsuste tegemise tasanditel edendataks tihedat koostööd kõige vaesemate naiste ja peredega, et ülima vaesusega tõhusalt võitlemiseks ning sotsiaalse tõrjutuse kaotamiseks sobivad meetmed ja vahendid tugineksid ka nende kogemustele;
13. palub, et igasuguste ühenduse seadusandlike meetmete kohta tehtaks uuring nende mõju kohta kõige raskemates oludes viibivatele elanikkonnakihtidele, eriti naistele;
14. palub kõigil asjassepuutuvatel asutustel selle koostöö võimaldamiseks kohandada avatud koordinatsioonimeetodit ja sotsiaalpoliitika tegevuskava rakenduslikku osa vaesuses elavate naiste vajadustele;
15. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kohalikul ja piirkondlikul tasandil kaasama hariduse, tööhõive ja pensioniskeemide poliitika arendamise ja ellurakendamise sotsiaalsesse dialoogi sotsiaalpartnereid, kelle liikmete hulgas on maapiirkondades vaesuse äärel elavaid naisi;
16. palub nõukogul ja komisjonil teha tihedat koostööd Euroopa Nõukoguga, et saada inspiratsiooni Euroopa Nõukogu olulistest selleteemalistest töödest, ning edastada korrapäraselt parlamendile üksikasjalik aruanne selle koostöö kohta;
17. palub kõigil oma parlamendikomisjonidel võtta oma suunistes arvesse vaesuse, eriti naisi mõjutava vaesuse probleemi, ja toetuda oma aruteludes parlamendi ühiskomitee neljanda maailma komitee kogemusele;

Töö- ja perekonnaelu ühitamine ebasoodsas keskkonnas

18. rõhutab, et juurdepääs kõrgekvaliteedilistele töökohtadele, sealhulgas rahuldavale ja õiglasele töötasule, on ainus võimalus vaesuse vältimiseks ja vaesusega võitlemiseks; rõhutab samas, et osalise tööajaga töö ja madalakvaliteedilised töökohad, mis puudutavad peamiselt naisi, soodustavad naiste osakaalu suurenemist vaeste tööliste hulgas; rõhutab, et see on sotsiaalse tõrjutuse algpõhjus;
19. tunnustab otsest seost majandusliku ebavõrdsuse, naiste sõltuvuse ning meeste ja naiste püsiva ebavõrdsuse vahel haridusele juurdepääsu, perekondlike kohustuste ja perekonna ülalpidamise osas; nendib nõrdimusega, et erinevused sugude töötasu suuruse osas tõusid 2001. ja 2003. aastal vastavalt 16% ja 15%; palub seepärast nõukogul ja komisjonil valmistada sellel teemal ette roheline raamat ja võtta kohaseid meetmeid selle ebavõrdsuse kaotamiseks;
20. rõhutab, et tasustamata töö, mida teevad põhiliselt naised, ei leia süstemaatilist kajastust riiklikus statistikas ning seega ei võta riiklikud ja ühenduse pädevad asutused seda tööhõivepoliitika kujundamisel arvesse; palub seega komisjonil ja liikmesriikidel koguda tasustamata töö kohta andmeid eesmärgiga edendada nende töökohtade võrdsema jaotamise meetmeid, mis aitavad naistel paremini tööjõuturul osaleda ning tugevdavad ka nende majanduslikku olukorda ja sõltumatust;
21. palub liikmesriikidel võtta erimeetmeid, et tagada ebasoodsates tingimustes elavatele naistele võrdne juurdepääs avalikule tervishoiusüsteemile¹ – eriti Maaailma Tervishoiuorganisatsiooni määratletud² esimese etapi arstiabile (sealhulgas emade ja laste kaitsele) – ning ka günekoloogilisele ja sünnitusabile, korralikule eluasemele, õigusemõistmisele, haridusele ja koolitusele, elukestvatele õppele, spordile ja kultuurile, et hoida ära enneaegset koolist väljalangemist ja aidata kaasa sujuvale üleminekule koolist tööturule, ning palub, et komisjon ja nõukogu lõimiksid soolise mõõtme iga-aastastes sotsiaalse ühtekuuluvuse aruannetesse;
22. kutsub liikmesriike üles astuma edasisi konkreetseid samme, et töötada välja strateegiad igas vanuses naiste tööturul ja otsustusprotsessis osalemise suurendamiseks, julgustama Lissaboni strateegia ellurakendamiseks soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise lähenemist, tegelema palgaerinevustega ning edendama töötingimusi ja kvaliteeti, mis aitaks nii naistel kui ka meestel tööturul täielikult osaleda;
23. palub liikmesriikidel võtta meetmeid, et tagada nii meestele kui ka naistele võrdne juurdepääs sotsiaalkindlustussüsteemidele ja pensionisüsteemidele, arvestades karjääris tehtud pause, osalist tööaega, ning tagada, et pensionikindlustuse allsüsteemides järgitaks pidevalt võrdse kohtlemise ja sotsiaalse õigluse põhimõtteid; ning arvestades tööd mitteametlikes sektorites, et ennetada eakate isikute, eriti naiste vaesumist, ning palub, et komisjon ja nõukogu lõimiksid soolise mõõtme iga-aastastes sotsiaalse ühtekuuluvuse aruannetesse;

---

¹ Määratletud ülemaailmse inimõiguste deklaratsiooni artiklis 25 ja Euroopa Nõukogu poolt läbi vaadatud Euroopa sotsiaalharta I osa põhimõtte 11.

² VIIKÜMNE KUUES MAAILMA TERVISHOIU ASSAMBLEE A56/27, esialgse päevakorra punkt 14.18, 24. aprill 2003, esimese etapi arstiabi rahvusvaheline konverents, Alma-Ata: kahekümne viies aastapäev, sekretariaadi aruanne.

24. juhib tähelepanu, et enamikus liikmesriikides ei arvesta sotsiaalhoolekandesüsteemid piisavalt vaesuses elavate naiste konkreetse olukorraga; rõhutab, et kui sotsiaalkindlustussüsteemid tuginevad pideva tasustatud töö põhimõttele, on vaesumise oht suurem naiste kui meeste hulgas, eriti vanemas eas; juhib tähelepanu sellele, et teatud juhtudel naised sellele kriteeriumile ei vasta, kuna nende tööhõives on olnud katkestusi, ja et neid karistatakse tööturul esineva diskrimineerimise tõttu, eriti palgaerinevuste ja osalise tööajaga töö tõttu; lisaks sellele rõhutab, et eakamatel naistel on tööturule naasmisel suuremad takistused;
25. kutsub liikmesriike üles tagama piisav sotsiaalkindlustus naistele, kes hoolitsevad haigete, eakate või puuetega pereliikmete eest, ning eakatele naistele, kelle pension on eriti väike;
26. palub liikmesriikidel analüüsida tihedas koostöös uurimisrühmade ja asjassepuutuvate elanikkonnakihtidega (naised, pered, ettevõtjad, kohalikud omavalitsused ja ühingud) ebasoodsates tingimustes elavate naiste ja meeste tõelisi vajadusi, et nad saaksid töö- ja perekonnaelu tõhusalt ühitada, seejuures võttes arvesse soo-omaseid erinevusi, ning palub, et komisjon ja nõukogu lõimiksid soolise mõõtme iga-aastastesse sotsiaalse ühtekuuluvuse aruannetesse;
27. palub liikmesriikidel arendada välja tõhusad meetmed ka meeste ja isade töö- ja pereelu ühitamiseks, austades seejuures riiklikku seadusandlikku konteksti, sest naiste tööturul osalemise kasvuga pole kaasnenud meeste perekohustustes osalemise proportsionaalset kasvu;
28. kutsub liikmesriike üles võtma vastu täiendavad toetusmeetmed, eriti töötavatele üksikemadele, kas paindliku tööajaga töö leidmise kergendamise kaudu, et nad tuleksid toime oma suuremate perekondlike kohustustega, või sobivate lasteasutuste pakkumise kaudu;
29. kutsub liikmesriike üles töötama välja sobivad meetmed teismeliste emade toetamiseks, kellel on tihti raskusi töö leidmisega ning kes elavad madala haridustaseme ja sotsiaalsete eelarvamuste tõttu vaesuses; arwab lisaks ka, et liikmesriikidele oleks kasulik vahetada sellekohaseid meetodeid ja tegevusi, eriti mis puudutab liikmesriikide kogemusi teismeliste rasestumise vältimisel;
30. palub keelata laste sotsiaalmajanduslikel põhjustel töölesaatmine ning tihedas koostöös asjassepuutuvate elanikkonnakihtidega mõelda välja ja rakendada meetmeid pereplaneerimise toetuseks rasketes oludes, et tulevased vanemad, nii naised kui ka mehed, võiksid oma vanemlike kohustusi täielikult täita, seda eelkõige ülima vaesuse olukorras;
31. kutsub liikmesriike üles võtma vajalikke meetmeid perevägivallani viivate asjaolude kajastamiseks, analüüsimiseks ja uurimiseks, et sellise vägivalla ennetamiseks ja selle tagajärgedega tegelemiseks saaks viivitamata töötada välja vastavad poliitikad, näiteks varjupaiga pakkumine kodututele naistele, kes on perevägivalla ohvrid;

Kodanikuühiskonna kaasamine

32. tervitab kõige vaesemate naiste igapäevast võitlust äärmise vaesusega ja heategevuslikke algatusi nende naiste toetuseks;
33. kutsub liikmesriike üles rohkem pingutama sotsiaalteenuste kättesaadavuse parandamise nimel, kuna laste ja teiste ülalpeetavate hooldamise kvaliteetsete sotsiaalteenuste kättesaadavus määrab, kas suurima riskiastmega rühmad (nt üksikemad) on võimelised töötama või mitte;
34. tervitab selliste valitsusväliste organisatsioonide algatusi, kes pikaajaliselt tegelevad kõige raskemates oludes viibivate elanikkonnakihtide abistamisega;
35. palub komisjoni oluliselt lihtsustada valitsusvälistele organisatsioonidele kehtestatud valikukriteeriume ja Euroopa abirahade saamiseks vajalikku menetlust, et vältida abirahade monopole, millest praegu lõikavad kasu Brüsselis paiknevad suured valitsusväliste organisatsioonide võrgustikud;
36. rõhutab Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee olulist rolli struktureeritud sotsiaaldialoogis ja kutsub üles jätkama Euroopas neljanda maailma rahvaülikoolide toetamist, kus kõige vaesemate kodanike ja Euroopa Liidu juhtide, kõigi tasandite valitud esindajate ja organiseeritud tsiviilühiskonna esindajate vahel toimub tõeline kahekõne, mille eesmärk võimaldada kõige ebasoodsamates tingimustes elavatel kodanikel arvamust avaldada ja vaesusevastasesse võitlusse panustada ja mis on Euroopa tasandil antud tegevusalal õnnestunud teostuse konkreetseks näiteks;
37. rõhutab Euroopa kohalike ja piirkondlike asutuste tähtsust soolise võrdõiguslikkuse edendamisel ja nõuab tungivald soolise võrdõiguslikkuse poliitika kaasamist nende detsentraliseeritud koostööprojektidesse, et võimaldada eeskätt vaestele naistele juurdepääs uutele infotehnoloogilistele vahenditele ja väikerahastamisele, et toetada nende äritegevust;
38. palub komisjonil ja nõukogul anda hinnang ELi kaasamisele ÜRO esimese vaesusevastase kümnendi (1997–2006) töösse ning ÜRO mõjule Euroopa tasandil, pöörates erilist tähelepanu koostööle kõige vaesemate elanikkonnakihtidega, eriti naistega, ja esitleda tulevikuga seotud algatusi selle esimese kümnendi dünaamikast kasu lõikamiseks;
39. palub kõigi tasandi institutsioonidel võtta tihedalt osa ülemaailmse vaesusevastase võitluse päeva (17. oktoober) tähistamisest;

o

o   o

40. palub presidendil edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, Euroopa Nõukogule, ÜRO ECOSOCle ja sotsiaalsektori valitsusvälistele organisatsioonidele.